

Abstrakt

Práce si klade za cíl zanalyzovat příčiny rozdílné transpozice směrnice o modré kartě, upravující podmínky migrace vysoce kvalifikovaných pracovníků z třetích zemí, mezi jednotlivými členskými zeměmi Evropské unie. Rozdíly jsou analyzovány na dvou rovinách. Zaprvé z hlediska včasnosti a správnosti transpozice, zadruhé z perspektivy rozdílného způsobu transpozice dispozičních ustanovení obsažených ve směrnici o modré kartě (zda členské státy zvolily otevřený či restriktivní způsob transpozice těchto ustanovení). Teoretická literatura o dodržování transpozičních povinností a o politikách v oblasti vysoce kvalifikované migrace tvoří základ, s jehož pomocí autor identifikuje celou řadu proměnných a formuluje několik hypotéz, jež si kladou za cíl poskytnout vysvětlění různorodé transpozice směrnice v jednotlivých členských zemích. Autor klasifikuje členské země do skupin a klastrů podle jejich transpozičního výkonu, jehož výsledky poskytují pro analýzu výchozí bod. Z každé skupiny je vybrán pro detailní analýzu určitý počet států tak, aby byla zajištěna zobecnitelnost výstupů i geografická reprezentativost. Jak se jednotlivé hypotézy potvrdily v členských zemích následně autor zkoumá ověřením jednotlivých proměnných prostřednictvím kvalitativních i kvantitativních metod analyzujících data z jednotlivých zemí z doby běhu transpoziční lhůty směrnice o modré kartě. Na základě této analýzy jsou vysloveny závěry ohledně platnosti jednotlivých hypotéz jak pro jednotlivé země, tak z hlediska celkového potvrzení těchto hypotéz napříč zkoumaným vzorkem.